

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

1 (89) (*)

. δης Κηφι.
 έκα. αριθμός ΔΔΠ τιμή:
 λίθων και ανακάθαρσις ό λίθ[ος]:
 έρρ[ά]γη ή όδος και οι ύπόνομοι μισθωτοίς
 5 ΖΝ: ΔΔ: Τιμή: ΔΔΓΗΗΗ: κομιδή τούτων τών λίθ[ων]
 Ξ: ΙΙΙΙ: γήγνεται: ΔΓΗΗΗ: Μισθωτής ΜϋςΦαλη: Παραλ
 Ρ. Ν ταύτας δέ ΔΙΙΙ εν τῷ ένιαυτῷ τρεῖ[ς] και δέκα μηνσιν και
 ΛΡΟΝΟΝΥΟ ΛΙΛΕ ΞΙΝΗΞΑΝ έκάστῳ έφωμαλίαν: Σύν ταῖς έορταῖς ΠΟΧ:
 κατὰ ψήφισ]μα τοῦ Δήμου, ὁ Χαρικλειδης εἶπεν Θαργηλιῶνος μηνός όγδόη φθίν[ον
 10 τος] άργύρ]μον τούτῳ γήγνεται. . . ΗΗΗ: τὰ ξύλα κομίσει τὰ περιόντα εκ Πειραιέ(ω)ς εις τ.
 ΩΝ: ΠΙΙΙ: έμισθώθη: ΓΗΗΗΗ: μισθωτής Σίκων εν Σκαμβωνιδών οικών άμαξίδα ΕΠΞ
 επί τήν λιθαγωγίαν ύποζωμάτων τέτταρας τόνους έλάβομεν έγ νεωρίων και
 τών ξύλων, ών έλαβον: Τούτων τών ύποζωμάτων δύο κάτετεμένομεν εις άρτήματα
 μισ]θός τῷ κατατεμόντι και συβαλόντι τὰ άρτήματα Σιμίχ έγ Κεραμειῶ οίκουντι
 15 οπλόου πέ(ν)τε μέν ΔΔΔΔΠ: πήχεων έκάστη, δύο δε, ή μέν: ΔΔΔΠ: πήχεων, ή δέ: ΔΔΔΠ: και ζυγ-
 έκά]στη: ΔΔΔΠ: πήχεων τιμή: ΡΔΠ: κίρκοι δέκα παρά Καλλικράτους σιδηροπόλου τιμή: ΠΙΙΙ
 ΔΗ: ΛΟΙΞΟΟΙ έξ, ώστε μοχλοῖς χρῆσθαι, παρά Καλλιφάνους ζυλοπόλου τιμή: ΔΗ: όβελισκοι Δ
 εις Άστν Σωσίχ όρεωκόμῳ: ΠΗΗΗ: Κάλως εις καταγώγια Δ παρά Θεοκλέους έμ Πειραεῖ οίκουν-
 τι]μή: ΔΠΗΗΗ Στρόφου: ΤΤΤ: Τοῖς άρτήμασι παρά Καλλιανάξιδος έμ Πειραεῖ οίκουντος τιμή: ΡΔΔΔΔ
 20 ύπ]οζωμάτων εκ Πειραιώς εις τὸ Πομπείον Κυπρίφ όρεωκόμῳ: ΗΗΗ: Ηίττης άνηλώθη εν τῷ ένιαυ-
 τῷ] λι τρο]πόλου τιμή: ΠΗΗ: τριπτήρες τέταρες τὰ ζεύγη πατίζειν εν τῇ όδῳ παρά Τιβέου κεραμοπόλο
 υ] Η: Π: πάλιν Ηίττης: Δ: παρά Καρίωνος λιτροπόλου ό στατήρ: ΙΟ: Τιμή: ΗΗΗ: Πρίσις τών ξύλ-
 ων] κ]αι τὰς χηλὰς τὰς πρὸς τοὺς ρυμοὺς Σύρφ έγ Κολλυτῷ οἰκο(ῦ)ντι μισθός ΗΗΗ τών ΜΕΞ
 τ]ῶν Δημοσίων έμυήσαμεν πέντε άνδρας τοὺς εν τῷ ιερῷ ανακαθαίροντας άνηλώσαμε-
 25 ν] αντιου τὰ ξύλα κείται τὰ Έλευσίνοι έμισθώθη: ΗΔΔ: μισθῳ: Εὐακίδης Φαληρεὺς φορμοῖ υπό τὰς
 Υ: Σταθμόν: ΤΡ ΞΞΞΞ: ό στατήρ: ΗΗΗ: Τιμή: ΡΔΗΗΗΗ: Στελεοί: ΙΙΙ: Τοὺς λίθους τοὺς εκ τῆς αὐ-
 λῆς:] κ]αι τοὺς άλλους άπαντας και τὰ κατὰ τὰς εισόδους χῶσαι και τὰ άλλα ποιῆσαι κατὰ τὰς
 ηρος έωνήθη επί τήν όδοποιίαν και ότε οι έγ Μεγάρων μισθωτοῖ έμελλον ήξειν επί Τ
 ήμιστάτηρον ό στατήρ: ΙΙΙΙ: Τιμή, ήν έλαβεν: ΡΔΗΗΗΗ Στελεοῖ ταύταις παρά Στρογγυ-
 30 ό στατή]ρ: ΙΙΙΙΟ: Τιμή, ήν έλαβεν: ΗΡΔ: Στελεοῖ: ΗΗΗΗΗ: Άρκαῖ: ΔΠ: Παρὰ Άγαθάρχου έγ Κολλυ οἰκ-

(*) Οι λίθοι φέρουσιν επ' αυτων τους εντος του σημειου της παρενλέσεως αριθμούς δηλοῦντας την τάξιν καθ' ην εῦρίσκοντο.

- οὔντος] κ]αταγέντας : ΔΓΠΙ : λύσαντι τὰς ἀμφιδείας καὶ ἑτέρους τοὺς ἴσους δῆσαντι καὶ τὰς Ε
. τὸν ἄξονα, ὅσους δὲ ἂν δῆσαι δέη καινούς : Γ : τὸν ἄξονα : μισθωτῆς Μνησίλοχος :
. ΔΠΗΗ : ἤλοι, ὧν προσεδέησεν : ΨΔΓΠΙΙ : ἀμφιδείαι : ΙΙΙ : ἀντὶ τῶν καταγεισῶν ἐπιρ-
. α:] υτος ἐπωτίδες εἰς τὴν λιθαγωγίαν : ΗΨ : παρὰ Ἀρίστωνος Χολλήδου : ἐκίστη : ξ : Τ
36 μισθὸς] Ἀρίστωνι : Χολλήδῃ : ΓΗ : δοκοὶ εἰς μεσόμνας τέτταρες παρὰ Ἐρμαίου ξυλοπώ-
λου] μι]σθὸς Ἀριστοτέλει : Χολλείδ : ΓΗΗΗ : ξυσμάτων τῶν τῶρων τρία τοῦβολοῦ
. μενων Μάνη Πεντελῆσιν οἰκοῦντι : ΓΗΗΗΗΗ : Μνησιλόχῳ : ἐγ Κολλυ οἰκο-
ῦντι] : ΗΗΗΗΗΗ : χαλκίου θερμαντηρίου τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐνὸς ἐπισκευῆ ΩΙΕ
. καταγέντων τριάκοντα παρὰ Στρογγυλίωνος ἀργύριον : ΗΗΗΗΗΗ
40 Σ πρὸς τὴν ἀμαξίδα : ΙΙΙΙ : τῶν σειρῶν τὰς διερωγυ(ῖ)ας συμβαλόντ
ι] πειοπλόκῳ : ΗΗΗΗΗΗ : ἤλοι δύο εἰς τὰς φάλαγγας παρὰ Πιτιθίδ-
ου] ΙΙΙ : χαλκῆ ἀμάξῃ πόδα λύσαντι καὶ ἕτερον ὑγιῆ δῆσαντι μι-
σθὸς] ἐξ παρὰ Μνησιλόχου ἐγ Κολλυτῶ οἰκοῦν : Σταθμόν : ξξξξ : Τ
. μετα μυστήρια πρὶν ἐλθεῖν τοὺς δημοσίους Ἐλευσίνος ἐνμι-
45 δες, τοῖς δημοσίοις : ΔΔΓΠΙΙ : ἔνδεκα μὲν παρὰ Καλλίου : Μεγαρέ : ἐκίστη
. τέττ]αρες δὲ παρὰ Μίδου : Μεγαρ : ἐκίστη : ΓΗΗΗΗΗ : Τιμῆ ΗΗΠΗΗΗ : Διφθ-
κα]ἰ δέκα δὲ παρ' Ἀνθέως : Ἀμαξάν : ἐκίστη : ΗΗΗΗ : Τιμῆ : ΨΔΔΠΗ : Πίλος Ε
. πα]ρὰ Φιλοζένου ἕκαστον : ΗΗΗΗ ἐξ δὲ παρ' Ἀλκιάδου : Ἀναγυρα : ἕκαστον
. τὸ ζεύγος : ὄβολοῦ : γίγνεται : ΗΗΗΗΗΗ : καττύσαντι ταῦτα ἀπαξ ΓΛΗ
50 μισθὸς] : ΗΗΗΗ : Χαρίζ Ἀγρυλῆ οἶκ : γίγνεται : ΨΔΠΗΗΗΗ ἤλοι εἰς τὰ κ(α)ττ-
ύματα] ἐκίστη τρ(ι)ημιστάτηρα τὸν στατήρα : ΗΗ : Μνησιλόχῳ : ἐγ Κολλ : οἶκ : μισ-
θὸς] τῶν ἀποτετριμμένων τὰ στομώματα τέτταρας καὶ δέκα πενθημιωβελίωμ ΤΟ
. ο]βολῶν τὸν στατήρα σταθμόν εἴλκυσεν ὁ παλαιὸς σιδήρος : Τ ξ ξ ξ ξ ξ ἡμιστα-
. τῶ:] γ καινῶν τῶρων Τ Ψ ξ ξ ξ ξ : προσετέθη ἀργύριον τούτῳ : ΠΙ Δ τέκτονι τὰ πΛ
55 ΩΝ τῶγ κατειαγόντων : καινὰ ποιήσαντι μισθὸς : ΓΗ : Στελειοῦς ἀντὶ
. (Τ;) ΙΑΝ : ἐκίστου : ΗΗΗΗΗΗ : Σταθμόν : ΩΞ : Τιμῆ : ΔΔΙ : ἕτεροι δύο καινοὶ παρὰ
. ΟΡΑΖΟΝΤΙ τοῖς δημοσίοις Ἀριστοκρίτῳ Τροζῆ : μισθὸς : ΓΗΗΗΗΗ : Τοῦ μη-
νὸς] σγένει Τροζηνί : μισθὸς ὁ ἴσος : ΗΠΗΗΗΗΗΗ : ἑτέρῳ ἐπιστάτῃ τῶμ μ-
ισθωτῶν:] πέντε:] μνηῶν Χρέμωνι : Μεγαρεῖ : γίγνεται μισθὸς : ΔΔΔΔΗΗΗΗ : Ἀρχιτέκτ-
60 ονι] μισθὸς τῆς ἡμέρας] : ΗΗ : γίγνεται τριῶν καὶ δέκα μνηῶν : ΠΗΗΗ ΨΔΔΔ : Εὐκλείτῳ Κ
. ὄβολοι τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ τοῦ δήμου : γίγνεται τριῶν καὶ
. ἡσιν οἷς : ΔΗΗ : εἰς ἱερά : ΗΗΗ : Δήμητρι οἷς ΔΗΗ : Κόρη κριός : ΔΠΗΗ : Κ
. ἐνφ ἰξὸν φέρειν παρὰ Μοσχίωνος Ἐλαθ : ΗΗ : ἐσχαρὶς ἐπὶ τὸν λίθον ΠΑΓ
. Φιλ:] οστράτου Σφόνδυλον ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις ἦγεν ζεύγη : ΔΔΔΙ
65 : κατὰ ψήφισμα δήμου, ὃ Λυκοῦργος εἶπεν, γίγνεται τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗ
. : ΔΔΔΗΗΗ : ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗΗΗΗ
. Η : ΔΔΔΗΗΗ : ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗΗΗΗ
. ΔΗΗ : ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗΨΔΔΔ
. Δ : ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗΨΔΔΠ
70 Η : ΔΔΠΗΗΗ : Τῆ δ' ὑστέρῃ προσαπεπέμφθη τρία ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμ-
έραις]. π]αρ' Εὐκλήμομος ἦγεν ζεύγη τῆ μὲν πρώτη : ΔΔΠΗΗ : τῆ δ' ὑστέρ-
α] σφ]ονδύλους ἠρξάμεθα κομίζειν ΔΥ.Μ.Ε.Ι διττῶν σκευῶν δε .

	έκομι]σθησαν ἐν δυοῖν καὶ ἡμίσει ἡμέρας μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗΗΔ
	σφόνδυλ:]οι τὸμ μὲμ παρ' Εὐκτῆμομος τὸν δὲ παρὰ Μελανώπου ἔκομισθη-
75	σαν] σφόνδυλον ἡρξάμεθα κομίζειν παρὰ Μελανώπου πέμπτη ἐπὶ δέκα
	σφόνδ]υλον ἡρξάμεθα κομίζειν παρὰ Μελανώπου [έβ]δόμη ἐπὶ δέκα ἡγ-
	εν ζεύγη] σφόνδ]υλον ἡρξάμεθα κομίζειν παρ' Εὐκτῆμονος. . . τῇ προτεραιχ
	έτερ]ον σφόνδυλον ἡρξάμεθα κομίζειν ὀγδόη φθίνοντος ἀπὸ μέσου·
	: ΗΗΔΔΔΔΠ: ἕτερον σφόνδυλον ἡρξάμεθα κομίζειν πέμπτη
80	ΔΔ: ἕτερομ σφόνδυλον ἡρξάμεθα κομίζειν δευτέρχ φθί-
	νοντος] ζεύγεσιν : ΗΗΔΔΠΗΗ: Πάλιν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ἐλευσινίου
	ΗΗΔΔΔΔΗΗΗ: ἕτερον σφόνδυλον ἡρξάμεθα κομίζειν πα-
	ρά] ΗΠΗΗ: ἕτερον σφόνδυλον ἡρξάμεθα κομίζειν παρὰ Δ
	ζεύγεσιν : ΗΗΗϞΔΔΔΠ: ἕτερον σφόνδυλον ἡρξάμεθα κ-
85	ομίζε]ν τ]οῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗΔΠΗΗ: ἕτερον σφόνδυλον ἡρξάμε-
	θα] μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗϞΔΔΔ: ἕτερον σφόνδυλον ἡρξ-
	άμεθα] ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν : ΗΗΗϞΔΔΠ:
	ΔΔΔ: ἔκομισθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζ-
	εύγεσιν] ΩΙ τῆς ἀγωγῆς Ἄριστοκρίτω: Χολλεί-
90	δη] ἀ]κολουθεῖ τοῖς ζεύγεσιν δυοῖν ἐγ-
	ΙΝ Πυρρίχ Ἄντικράτους: ΕΡ[Μ.
	ΥΤΟΙΞ: ΗΔΔ: μέχρι τρίτης φθί[ν-
	οντος] τῇ ἡμέρᾳ ἑκατέρᾳ με[Χ;].
	τῆς ἡμέρας γίγνεται: ΠΙCΧ:..
95	τριάκ;]οντα καὶ ἐπτὰ τρι. 2B....
	μισθὸς τῆς ἡμέρας: Ε.....
	: ἐκάστῳ τῷ λίθῳ Γ.....
	τῷ αἶρεθέντι.....
	ᾠαθ: κατὰ ψή[φισμα;
100	ΟΝ:ΙΙΙΙΞ:.....
	Η Η.....
	ΚΑΓ.....
	.ΤΩ.....
	ΛΝ.....
105	Ο.....

Τὰ ἀνωτέρω φέρει στήλη τὰ ἄνω, τὰ κάτω καὶ τὰ ἀριστερὰ τεθραυσμένη καὶ πάχους 0,15 Γ. Μ. περίπου.

Τὸ μέγιστον σωζόμενον μῆκος ἢ ὕψος τῆς εἶναι 0,97, τὸ δὲ πλάτος 0,525· ὁ λίθος εἶναι λευκὸς ὑποκυανίζων· ὑμῆττειος δὲν μοὶ φαίνεται ὡν ἴσως εἶναι πεντελικός, ἀλλ' ἐκ τῆς θέσεως τῆς καλουμέ-

νης νῦν τοῦ Κοκκιναρᾶ· τῆς γνώμης ταύτης τοῦλάχιστον εἶναι ὁ τῶν ἡμετέρων ἐν Ἐλευσὶνι ἀνασκαφῶν ἐπιστάτης Ἐλευθέριος Καμπάνης, ἐντριβῆς ἀνὴρ περὶ τὰ μάρμαρα¹. Ἡ ἐνεπίγραφος τοῦ λίθου

¹ Ὁ κυρίως πεντελήσιος λίθος μετ' ἄλλων καὶ τοῦτο ἔχει ἴδιον γνώρισμα, ὅτι ἐν τῇ καταργασίᾳ του οὐδεμίαν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐκπέμπει

επιφάνεια είναι ικανώς ωμαλισμένη· φαίνεται όμως ότι ο λίθος είχε και πρό της έγχαράξεως της επιγραφής σχάσματα τινά, άτινα και δεν παρείδεν ο χαρακτήρας εν τῷ ἔργῳ του· ἄλλαι δέ τινες βλάβαι αὐτοῦ ἐπῆλθον βεβαίως κατόπιν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν κατὰ τι βλάβασαι· λεία ἦτο καὶ τῶν πλαγίων ἤτοι στενῶν πλευρῶν ἢ ἐπιφάνεια· ἢ τῆς ὀπισθεν ὅμως εἶναι ἀνώμαλος καὶ σχεδὸν ἀκατέργαστος. Εἰς ἐλάχιστα μέρη ὡς ἐκ τῆς ἀποτρίψεως, ἦν ἔπαθεν ὁ λίθος, ἢ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀπολελιθωμένου βύπου ἢ ὅλως ἐξέλιπον γράμματά τινά ἢ δυσκόλως ἀναγινώσκονται· οὐχὶ εὐκόλως δὲ ἐν γένει διακρίνεται τὸ Α ἀπὸ τοῦ Λ καὶ τὸ Θ ἀπὸ τοῦ Ο καὶ ἐνιαχοῦ καὶ το Ὑ δύναται ὡς Τ νὰ ἐκληφθῆ καὶ τ' ἀνάπαλιν· ἐνίοτε ὅπου ἐπεριμένε τις στιγμᾶς (:) δὲν διακρίνει τοιαύτας καὶ ἄλλοτε δύναται νὰ ἐκλάβῃ αὐτάς ὡς Ι ἢ ἀπλοῦν Ι. Ἐν τῷ συνόλῳ ὅμως αὐτῆς ἢ ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι δυσανάγνωστος, εἰ καὶ ἡ γραφὴ οὔτε κανονικὴ οὔτε λίαν ἐπιμελῆς εἶναι καὶ ὁ λίθος φαίνεται οἷονεὶ ἀνθιστάμενος εἰς τὴν σμίλιν τοῦ χαρακτοῦ. Οἴκοθεν δὲ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐννοεῖται καὶ ὁ πίναξ δεικνύει¹ ὅτι οὔτε ἡ ἀπόστασις τῶν στίχων πρὸς ἀλλήλους οὔτε ἡ τῶν γραμμάτων τηρεῖται πανταχοῦ ἢ αὐτῆ, παραλλάσσει δὲ καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν μεταξύ 0,004 καὶ 0,006 ταλαντευόμενον. Πρὸς τὰ δεξιὰ τὰ γράμματα δὲν διήκουσι πάντοτε μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς πλακῆς, ὡς καὶ ἐν τῷ πίνακι σαφῶς ἐδηλώθη τὸ πρᾶγμα. Εἰς τὰ προειρημένα ἄξιον νὰ προσθέσω κρίνω καὶ τόδε, ὅτι δηλ. ὁ λίθος κατὰ τὸν 16^{ον} στίχον ἐν ἀρχῇ ἄνω τοῦ τρίτου γράμματος Η ἔχει ἐγκεχαραγμένον ἀρκετὰ σαφῶς σημεῖόν τι ὡσεὶ Ω καὶ ἐν τισὶ ἐτέροις στίχοις ἄλλα τινὰ σημεῖα ἐν τῷ πίνακι σαφῶς πάντα δηλωθέντα.

θείου ὀσμῆν, ἢς ἐνεκα τὰ τῶν νήσων καὶ μάλιστα τὰ Πάρια μάρμαρα ὄχληρὰ καθίστανται τοῖς ἐργαζομένοις αὐτά· ὁ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς λίθος δοκιμασθεὶς παρ' ἐμοῦ ἀναδίδει, ἀλλ' ἀσθενῆ, τὴν τοῦ θείου ὀσμῆν.

¹ Ὁ Πίναξ ἐγένετο ἐν τῇ ἀναλογίᾳ 2:5 περίπου, ἀντεγράφη δὲ παρὰ τοῦ τεχνίτου οὐχὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λίθου (ἐν τῷ ἐν Ἐλευσίνοι Μουσείῳ κατατεθειμένου), ἀλλ' ἐξ ἡμετέρου ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου ἀντιγράφου καὶ χαρτινοῦ ἀποτυπώματος, καταβληθείσης πάσης προσπαθείας πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν πιστὴν τοῦ πρωτοτύπου ἀπεικόνισιν, ἥτις, καὶ ἂν εἶχεν ὁ τεχνίτης πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν λίθον, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἦ πιστοτέρα. Μόνον φωτογραφικὸν ἀποτύπωμα θὰ ἀπεικόνιζε τὸν λίθον ὡς πιστότατα, ἀλλὰ τοῦτο πάλιν ἐν πολλοῖς θὰ ἦτο ἀσαφές καὶ δυσανάγνωστον.

Ὁ λίθος εὐρέθη μεταξύ ἄλλων πολλῶν ἐν τῷ δαπέδῳ τοῦ Ναοῦ εἰς ἰκανὸν βάθος ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους κατὰ τὸ μέρος τὸ περιλαμβανόμενον ἐκ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης σειρᾶς τῶν κίωνων ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ τοίχου γενομένης τῆς ἀριθμήσεως· ἂν ἦτο ἢ ὄχι ἐντετειχισμένος εἰς τινὰς ἐκεῖ μεταγενεστέρους τοίχους, ὧν ἀνεῦρον ὀλίγα λείψανα, δὲν γνωρίζω, διότι δυστυχῶς δὲν εἶχε παρατηρηθῆ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι εἶναι ἐνεπίγραφος· τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν 15 ἡμέρας, ὡς εἰκάζω, βραδύτερον τῆς εὐρέσεώς του, ὅτε τὴν 16/28 Νοεμβρίου σωρὸν τινὰ λίθων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἡμέτερος, πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν ἠθέλησα νὰ μετακινήσω. Ἐννοεῖται ὅτι ἀνεζητήθησαν καὶ ἄλλα τεμάχια τοῦ λίθου ἐν τοῖς ἐκεῖ σωροῖς, ἀλλ' εἰς μᾶτην μέχρι τοῦδε· πᾶσα ὅμως ἐλπίς εἰσέτι δὲν ἐξέλιπεν, ἀφοῦ ἰκανὸν ἐκεῖ μέρος δὲν ἀνεσκάφη.¹

Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα, ἐτόλμησα δὲ εἰς τ' ἀνωτέρω νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἀκόλουθα, καίπερ πρῶτος ὁμολογῶν ὅτι δεξιωτέρων εἶχεν ἀνάγκην χειρῶν ἢ ἐπιγραφῆς, ὅπως κατ' ἀξίαν ἐρμηνευθῆ· ἀλλὰ μήπως τοῦτο δὲν δύναται καὶ βραδύτερον νὰ γίνῃ παρὰ τῶν ἀρμοδίων;

1 - 7. Περὶ τῶν ἐν τούτοις τοῖς στίχοις ὀλίγων συμπληρώσεων ὡς καὶ περὶ τινῶν ἄλλων ἐν τοῖς ἐπομένοις πᾶς λόγος μοὶ φαίνεται περιττός· Ἐπειδὴ ἡ γραφὴ δὲν εἶναι ἢ στοιχηδὸν τὰ πρὸς τὰ δεξιὰ ἐλλείποντα γράμματα ἐδηλώθησαν κατ' εἰκασίαν. Τὸ νόημα καὶ μάλιστα ἡ τῶν ἀριθμῶν σχέσις ἀσαφῆ διὰ τὸ κολοβὸν τῶν στίχων· ἄλλως τὰ πράγματα οὐχὶ δυσνόητα. Ὁ Φαληρεὺς Μῦς ἀνέλαβέ τι ὡς μισθωτῆς, (= ἐργώνης, ἐργολάβος) ἢ δὲ ἐπιδιόρθωσις τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν ὑπονόμων ἐγένετο διὰ μισθῶν (= ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένων) παρ' αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων.

7 - 14. PAN το Α δὲν διακρίνεται καθαρῶς· καὶ Ω δύναται νὰ ἦναι. ΤΡΕΙΚΑΙΔΕΚΑ οὕτως ἐν τῷ λίθῳ φέρεται· ὁ ἀριθμὸς ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατωτέρω καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ἐνιαυτὸς ἦτο ἐμβόλιμος. Ἐφωμαλίαν² ἢ φράσις εὑρηται καὶ ἐν τῇ ἐκ Λεβα-

¹ Ἴδε Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1882.

² Ἀθήναιον 1875 σελ. 369. Fabricius de Architectura Graeca etc. 1881 σελ. 5 καὶ 32. Ἐν γραφῇ ὡς μία λέξις καὶ ἐκληφθῆ ὡς ἐπιρρηματικὴ ἔκφρασις, οὐδὲν ἐνέχει τὸ βάρβαρον ἢ σλόικον, νομίζω.

δείας επιγραφῆ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐξηγεῖ αὐτὴν ἐκεῖ ὁ Fabricius φαίνεται μοι καὶ ἐνταῦθα ἀρμόζων· ἀλλὰ ἄρα γε τί τὸ σὺν ταῖς ἐορταῖς βούλεται σημαίνει; Ὅτι θὰ ἐδίδοτο αὐτοῖς ὁ μισθὸς $2\frac{1}{2}$ ὄβολ. καὶ εἰς χαλκοῦς τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὰς ἐορτάς; Πιθανόν. Χαρικλείδης· ὁ τῆς 104^{ης}, β'. ὄλυμ. ἀρχων (363 Π. Χ.); Ἄξιον δὲ σημειώσεως ὅτι ἐνταῦθα ὅτε εἰπὼν καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐρρήθη τὸ ψήφισμα, σημειοῦται, ἐνῶ ἐν τῷ στίχῳ 65^ῳ μόνος ὁ εἰπὼν ἀναφέρεται ἐν δὲ τῷ 61^ῳ ἀπλῶς ψήφισμα τὸ τοῦ δήμου λέγεται· ἡ διάκρισις αὕτη βεβαίως ἔχει τινὰ λόγον. Τὸ τοῦ Χαρικλείδου ψήφισμα ἴσως ἐρρήθη γενομένης ἀφορμῆς ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν περιστάσεων, εἰς ἃς ἀφορᾷ ἡ ἡμετέρα ἐπιγραφή, ἢ ἐξ ὁμοίων ἄλλων κατ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἔτος. Τὸ τοῦ Λυκούργου ἴσως εἶναι ἐν ἐκ τῶν πολλῶν, ἅτινα πιθανῶς ἐπὶ τῇ διοικητικῇ ἐπιστάτῃ πρὸς οἰκοδομὴν δημοσίων ἔργων ὁ ἀνὴρ ἐπρότεινε, οὐχὶ καὶ τοῦτο πολὺ πρὸ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἡ ἡμετέρα ἐπιγραφή ἐχαράχθη· τὸ τοῦ 61^{ου} στίχου ἦτο γενικωτέρου χαρακτήρος, ὡς φαίνεται, καὶ γνωστότερον καὶ δὲν ἐχρηζέ, καὶ παλαιότερον ἢ ἦτο, ἰδιαιτέρου προδιορισμοῦ· ἂν ὁ προδιορισμὸς ψηφισμάτων κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον εὑρηταί που καὶ ἀλλαχοῦ ἀγνωστῶ· ἡ δικαιολογία ὅμως δαπανῶν καὶ μικρῶν ἀκόμη διὰ τῆς μνημονεύσεως ἐπισήμων νόμων τοῦ κράτους δὲν ἔχει τι τὸ παράδοξον καὶ εἶναι σύμφωνον μὲ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν ζηλότυπον καὶ φιλόποτον χαρακτήρα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ. Ἀργύριον· ἴδε κατωτέρω στίχ. 39. ΠΕΙΡΑΙΕ. ε ὁ τόπος τοῦ Ω ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Ε καὶ Σ ἀλλ' οὐδὲν ἴχνος αὐτοῦ διέκρινα καὶ φαίνεται ὡσάν νὰ μὴ ἐγράφη ποτὲ ἐκεῖ γράμμα. Ἐπὶ τὴν λιθαγωγίαν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἴδε Mittheil. d. Arch. Inst. 1879 σελ. 30-31. Συβαλόντι· τὸ Μ παρελείφθη ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ· ἴσως ἡ παράλειψις δύναται νὰ ἐξηγηθῆ κατὰ τὰ ἐν Ἀθηναίῳ 1876 σελ. 97 λεγόμενα. Ἀρτήματα· τί ἀκριβῶς σημαίνει, ἀγνωστῶ· ἐχρειάζοντο ἴσως καὶ ταῦτα εἰς τὴν λιθαγωγίαν.

15-20. ΠΕΤΕ ΜΕΝ· ἐδῶ παρέλειψεν ὁ χαρακτήρ τὸ Ν. Κατὰ τὰ φαινόμενα πρόκειται περὶ ἀγορᾶς σχοινίων ἤτοι σειρῶν (ἴδε κατωτέρω στίχ. 40^ῳ) ἢ δύνατο λοιπὸν νὰ συμπληρωθῆ σχοινοπλόκου

ἢ σειροπλόκου. Ὅτι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ὑπῆρχε μᾶλλον ὁ πῆχυς ὡς μονὰς τοῦ μήκους οὐδὲν τὸ παράδοξον· Κίρκοι=κρίκοι. ΔΕΚΑ· ἄλλοτε διὰ σημείου ἀπλοῦ δηλοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοραζομένων πραγμάτων. ΛΟΙΞΟΟΞ=ἄραγε λ ο σ τ ὀ ς;¹ Κάλωσ εἰς καταγωγία Δ· ὁ λίθος ὁδηγεῖ βεβαίως καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καταγωγία Δ· ἡ πρώτη μοῖ φαίνεται εὐληπτοτέρα, ἂν καὶ τί ἀληθῶς τὸ καταγωγία σημαίνει ἐνταῦθα δὲν δύναμαι νὰ εἶπω· ἐτέθη ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ καταγωγία; Ἐν τῷ στίχῳ 19^ῳ καὶ κατωτέρω ἐν τῷ 30^ῳ δὲν συνεπληρώθησαν ἐν τῇ μεταγραφῇ ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου, τὰ καὶ οἰκοθεν εὐνόητα, οἰκοῦντος, Στρογγυλίωτος.

20-25 ὑπ]οζωμάτων ἢ συμπλήρωσις μοῖ φαίνεται σχεδὸν βεβαίως περὶ τίνων ὅμως ἐδῶ ὑποζωμάτων πρόκειται (τῶν ἀπομεινάντων δύο ἀκεραίων ἢ ἄλλων) δὲν ἐννοῶ καθὼς καὶ διατὶ ταῦτα (μετεκομίσθησαν;) εἰς τὸ Ἡομπεῖον (τὸ ἐν Ἄστει, ἀφοῦ ἄλλο ἀλλαχοῦ δὲν εἶναι γνωστὸν) ἐκ Πειραιῶς δαπάναις τῶν διδόντων εὐθύνας· Πίττης· πολλὴ ἐρίγνετο αὐτῆς χρῆσις (ἴδε Bull. d. Cor. Hell. 1882 σελ. 23 καὶ 82)· ἐνῶ δὲ φαίνεται ὅτι ἀνέφερε τὸ ὄλον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ² καταναλωθὲν ποσὸν κατωτέρω λέγει ὅτι καὶ ἄλλοι δέκα στατήρες ἠγοράσθησαν. Εἰς τὴν Δῆλον ἠγοράζετο ἡ πίττη 9 δραχμᾶς ὁ μετρητῆς ἤτοι αἰ 39 Γαλ. λίτρ. (Bull. d. C. Hell. ἐνθα ἀνωτέρω καὶ Hultsch Metrologie, zweite Bearbeitung 1882 σελ. 108) δηλ. 21 περίπου ἡμετέροι δακάδες, τοῦτέστι $\frac{29}{100}$ τῆς δραχμῆς ἢ ὁκτὰ περίπου· ἐνταῦθα ἠγοράσθη ὁ στατήρ³ ἀντὶ $1\frac{1}{2}$

¹ Λοστός καλεῖται ὃν παρ' ἡμῶν ἡ σιδηρᾶ κυλινδροειδῆς βλάβος, ἢ γρῶνται ἀληθῶς ὡς μογλῶ.

² Ἐνιαυτῷ ἢ συμπλήρωσις μοῖ φαίνεται ἀνεπίδεκτος ἀμφιβολίας· ἴσως μάλιστα ὁλόκληρος ὁ ἐπόμενος στίχος ἠδύνατο ὡδέ πως νὰ συμπληρωθῆ:

ΤΩΙ: Δ Δ ΒΙ Σ: ὁ στατήρ: ΙΟ: παρὰ λιτροπώλου κτλ., 26 στατήρες φέρουσι 39 ὄβολους πρὸς $1\frac{1}{2}$ ὄβολόν ἕκαστος πιθανόν δὲ ἢ ἐξ ἀδελφείας νὰ ἐγράφησαν 38 μόνον ἢ νὰ ἐπλήρωσαν ἕνα ὄβολόν ὀλιγώτερον· ἀλλὰ τοῦτο ἀδιάφορον· ἄλλη τις ἔννοια δὲν χωρεῖ πρὸς συμπλήρωσιν· οἱ ἀριθμοὶ δύναται βεβαίως νὰ μεταβληθῶσι κατὰ τὰ οὕτω δὲ συμπληρούμενος ὁ στίχος θὰ εἶχε 108-112 γράμματα καὶ εἰς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν τῶν γραμμάτων θὰ καταλιζόμεν καὶ κατωτέρω εἰς ἄλλας τινὰς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον πιθανὰς ἀποπείρας συμπληρώσεων.

³ Ἄπορα καὶ ὄχι εὐκατάληπτα μοῖ εἶναι ὅσα ὁ Hultsch καὶ ἐν τῇ νέᾳ τοῦ συγγραμματος του ἐκδύσει (σελ. 132) περὶ τοῦ στατήρος λέγει· Παράδειγμα Schiellbach σελ. 179-180. de Ponderibus κτλ.

ὄβολοῦ ἦτοι $\frac{24}{100}$ τῆς δραχμῆς περίπου. Τὸ βάρος τοῦ στατηῆρος, ἂν τὰ περὶ τοῦ στίχου 26^{ον} κατωτέρω λεγόμενα δὲν εἶναι ὅλως ἡμαρτημένα, φαίνεται ὅν οὐχὶ μειζόν τῆς ἡμετέρας ὀκάς, ἢ δὲ πῖ τ τ η τιμᾶται νῦν παρ' ἡμῖν, ὡς ἀκούω, $\frac{1}{2}$ δραχμῆς νέας τὴν ὀκᾶν¹ καὶ παράγεται ὡς γνωστόν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν αὐτῇ δὲ ταύτῃ τῇ Ἐλευσίνι. Τριπτήρες—ὡς φαίνεται πᾶν ἀγγεῖον. Ρυμὸς—πιθανώτατα ἐν τῇ κυρίᾳ του σημασίᾳ, ἀλλὰ τότε τί τὸ Χηλή σημαίνει; Πέντε δημοσίους (=οικέτας ἦτοι δούλους τοῦ Ναοῦ) ἐμύησαν, διότι ὡς ἀνακαθαίροντες ἐν τῷ ἱερῷ ἔπρεπε, φαίνεται, νὰ ὦσι μεμυημένοι· κρῖμα ὅτι τὸ ἀναλωθὲν ποσὸν δὲν μᾶς περισώθη.

26. Τὸν στίχον θεωρῶ διὰ τοὺς ἀριθμούς του σπουδαῖον. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων τὸ μετὰ τὸ Τ σημεῖον οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἦναι ἢ Γ ἔχων ἐντὸς ἐν ξ = πέντε στατηῆρες, σημεῖον, ὅπερ καθαρῶτατα ἐν τῷ 54^ῳ στίχῳ διέκρινα. Τὸ ὄλον λοιπὸν βάρος ἦτο ἐν τάλαντον καὶ ἐννέα στατηῆρες. Ἄφοῦ δὲ ὁ μὲν στατήρ τοῦ οἰουδήποτε πράγματος, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα, ἐτιμᾶτο 10 ὄβολους, τοῦ ὄλου δὲ ποσοῦ ἢ τιμῆ εἶναι 381 ὄβολοι (διὰ τὸν περισσεύοντα ὄβολον, ἂν ἢ ἐξήγησις ὅτι ἐχαράχθη κατὰ λάθος δὲν κριθῆ ἀποχρῶσα, δύναται νὰ εὑρεθῆ καὶ τις ἄλλη πιθανῶς) τὸ ὄλον βάρος ἦτο 38 στατηῆρες καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ τάλαντον=29 στατηῆρες. Ὁ λίθος οὕτω κελεύει· συμφωνότερος βεβαίως θὰ ἦτο καὶ πρὸς τὸ μετρικὸν τῶν ἀρχαίων σύστημα στρογγύλος τις ἀριθμὸς 30 π. χ. Νὰ ὑποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι ἐγράφη ἐν ξ περισσότερον, ἢ ὅτι ἐδόθη καὶ εἷς στατήρ περιπλέον, ἐπειδὴ μεγάλη ἡγοράσθη ποσότης; Ἄν τοιαύτη τις ὑπόθεσις δὲν κριθῆ ἀβάσιμος, τότε ὁ στατήρ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ δύο μναῖ· ἐπειδὴ δὲ τὸ τάλαντον εἶναι 36,186 χιλιογράμμα ἢ μᾶλλον σὺν τῇ ῥοπῇ 39,120 (ἴδε Hultsch, Metrologie σελ. 135-137) ὁ στατήρ=1306 γαλ. γραμμαρίοις ἦτοι=μιᾶ ἡμετέρα ὀκά περίπου.²

¹ Χάριν τῶν ἀγνοούντων τὰ παρ' ἡμῖν σημειῶ ὅτι 78 ἡμέτεροι ὀκάδες ἀντιστοιχοῦσι πρὸς 100 Γαλ. λίτρας ἦτοι 100 χιλιογράμμα· διαίρεται δὲ ἡ ἡμετέρα ὀκά εἰς 400 δράμια.

² Ἐν τῷ ἐνταῦθα τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας μουσεῖῳ εὑρηται σταθμὸς μολύβδινος ἐν τῷ μέσῳ οὐχὶ εὐδιάκριτον ἔκτυπον ἀστράγαλον φέρων,

27-30. Καὶ τὰ ἄλλα· οὕτως ἐπροτίμησα ν' ἀναγνώσω εἰς βάρος τοῦ χαρακτοῦ καταλογίσας ἐν Λ περισσότερον· ἢ ἀνάγνωσις καὶ τὰ ἄλλα ἢ ἢ καὶ τὰ ἄλ(λ)ῶα (διότι καὶ Ω ἠδύνατο τὸ τρίτον Λ νὰ ἐκληφθῆ) δὲν μοὶ ἐφάνησαν ὀρθαί.

Οἱ ἀριθμοὶ ἐν τῷ 29^ῳ δὲν εὐοδοῦνται· δυσνόητον δὲ εἶναι, τὸ ἀγορασθὲν πρᾶγμα, εἰς ὃ ἐχρειάσθησαν κατόπιν καὶ στελεοί.

30. Καὶ ἐδῶ οἱ ἀριθμοὶ δὲν εὐοδοῦνται καὶ τὰ πράγματα ἀσαφῆ. Στελεοί: IIIIII=27 ὄβολοι· εἶναι ἄρα γε τὸ ὄλον ποσὸν ὅπερ ἐπληρώθη εἰς στελεοὺς τοὺς ἐν τοῖς ἐνταῦθα τρισὶ στίχοις ἀναφερομένων; Ἄρκαϊ· περὶ τοῦ Ρ ἔχω ἀμφιβολίαν· ἢ λέξις ἀνεγνώσθη καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς Δήλου ἐπιγραφῇ (Bull. d. Cor. Hell. σελ. 21 στίχ. 46^{ον})· ἐκεῖ δύναται νὰ σημαίνῃ ἴσως ὅ,τι ὁ ἐκδότης τῆς ἐπιγραφῆς ἐκείνης φρονεῖ· ἀλλ' ἐδῶ;

31-33. Δυσζύμβλητα.

34. Ἐπιτίδες = ζύλα ἢ σχοινία εἰς λιθαγωγίαν χρήσιμα; Ἐκάστη: ξ : Τίνα ὑποδιαίρεισιν νομισματικὴν νὰ σημαίνῃ τὸ ξ ἀγνοῶ· ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατωτέρω ἐν τῷ στίχῳ 100^ῳ· νὰ σημαίνῃ στατήρα δὲν εἶναι δυνατόν, ἐν ἐκείνῳ τοῦλάχιστον τῷ στίχῳ.

35-36. Χολλήδης καὶ Χολλείδης· ὁ δεύτερος τύπος εἶνε ὁ συνηθέστερος. Μεσόμναι ἴδε Bull. d. C. Hell. 1882 σελ. 542 στίχ. 48^{ον}. Ἐυσμάτων τῶν τῶν τῶν τῶν = ξυστῶν τῶν τῶν τῶν;

37-38. Χαλκίου θερμοαντηρίου ἴδε Boeckh, Staatshaush. II, σελ. 143. Ἀργύριον=τιμῆ; Ἄρχ. Ἐφημ. Π. Β. σελ. 401.

40-44. ΠΕΙΟΠΛΟΚΩΙ ἢ ἀνάγνωσις βεβαία· ἂν τοῦ χαρακτοῦ ἀμάρτημά τι δὲν ὑποκρύπτεται, ἀγνοῶ

πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ὡς σφραγίδα γυναῖκα ἐπὶ θρόνου καθήμενην, ὡσαύτως οὐχὶ πᾶν εὐδιάκριτον, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ξ	Τ	Α
⊥	Η	Б

Οὗτος ζυγισθεὶς εὑρέθη ἔχων βάρος ἀκριβῶς 1300 Γαλ. γραμμάρια· ὁ σταθμὸς ἔχει πολὺ μικρὰς βλάβας καὶ εὑρέθη ἐν ταῖς παρὰ τὸ Βαρβάκειον, ἐνθα καὶ ἡ παρθένος Ἀθηνᾶ, ἀνασκαφαῖς. Ὁ παρὰ Schielbach (σελ. 179-180) 1422, 5 Γαλ. γραμ. ζυγίζω ν δύναται ἴσως νὰ ἦναι τὸ διπλοῦν τῆς μᾶς τῆς ζυγίζουσης 723,3 Γαλ. γραμ. (Hultsch ἐνθα καὶ ανωτέρω).

τι δύναται νὰ σημαίνει ἡ λέξις. Φάλαγγας· τίνας ταύτας; Χαλκῆ ἀμάξιη· τὸ προσγεγραμμένον ἐν τῇ δευτέρᾳ λέξει δὲν ὑπάρχει καὶ μόνον ἐδῶ ἐλλείπει πανταχοῦ ἄλλου ὑπάρχον. Πρὸς τι δὲ ἦτο χρήσιμος καὶ τί οἱ πόδες τῆς σημαίνουσι; νὰ ἦτό τις ἐν ταῖς τελεταῖς ἀναγκαία; μεταμυστήρια· νὰ παρελείφθη ἄρα γε ἐν ΤΑ;

45 - 46. ΔΕΞ = Ἄναξυρίδες, ἐμβάδες, ἐνδρομίδες, ἥ τι τοιοῦτον βεβαίως· ὁ ὅλος ἀριθμὸς ἦτο 28· ἀφοῦ δὲ ἔνδεκα μὲν ἠγοράσθησαν παρὰ τοῦ Καλλίου, τέτταρες δὲ (ἡ συμπλήρωσις μοὶ φαίνεται σχεδὸν βεβαία) παρὰ Μίδου, αἱ ἄλλαι δεκάκτρες, ἠγοράσθησαν παρ' ἑνὸς ἄλλου ἀκόμη ἢ παρὰ πλειοτέρων; Ἄν τὸ πρῶτον ἠλήθευε, ὁ στίχος 46^{ος} ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῆ περίπου οὕτω:

ΠΗΗΗ: Τρεῖς καὶ δέκα δὲ παρὰ.....
.. ἐκάστη: ΠΗΗC: τέτταρες δὲ κτλ. οἱ ἀριθμοὶ εὐοδοῦνται σὺν τῇ προσθήκῃ ἑνὸς ἀκόμη ὀβολοῦ εἰς τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῆς τιμῆς. Ἄλλὰ τὰ τῶν ἀριθμῶν ἠδύνατο καὶ ἄλλως νὰ ἔχωσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πωλητοῦ ν' ἀριθμῆ 2 γράμματα ὀλιγώτερα· ὁ στίχος οὕτω συμπληρούμενος θὰ εἶχε 108 - 112 γράμματα.

47. Πόσαι (διφθέραι;) ἠγοράσθησαν ἄδηλον· Πῆλος· ἡ ἀνάγνωσις βεβαία. Τὸ νόημα ἐμοὶ οὐχὶ σαφές. Εἶχεν ἤδη τυπωθῆ ὁ Πίναξ ὅταν πρὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου I διέκρινα ἐν τῷ χαρτίνῳ ἀποτυπώματι τὰ λείψανα ἑνὸς Α ἅπερ μὲ ὠδήγησαν εἰς τὴν ἐν τῇ μεταγραφῇ συμπλήρωσιν.

48. Τά τε ποσὰ καὶ τὰ ἀγορασθέντα ἄδηλα. Ἀλκιάδης. Τὸ ὄνομα οὐχ εὑρηται ἐν τῷ Λεξικῷ τῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Pape.

49 - 50. Πρόκειται βεβαίως περὶ ἀγορᾶς σανδαλίων ἧτοι εὐτελῶν ὑποδημάτων διὰ τοὺς δημοσίους, 28 τὸ ὅλον, καὶ περὶ καττύσεως αὐτῶν· δυσνόητος ὅμως εἶναι ἡ σχέσις τῶν δύο ἀριθμῶν τοῦ 50^{ου} στίχου.

51 - 54. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν σταθμῶν εἶναι, ὡς ἐγὼ ἀνέγνωσα, Τάλαντον + 10 + 4 στατηῆρες. Τὸ πρῶτον εἶχει καὶ πλαγίαν τινὰ γραμμὴν καὶ ἐν τῷ πίνακι δηλωθεῖσαν, ἀλλ' αὕτη μετὰ ἐξέτασιν μοὶ ἐφάνη ὅτι δὲν δύναται νὰ ἦναι λείψανον Π. ἐν τῷ ἐπομένῳ στίχῳ T + 5 + 3 στατηῆρες. Τὸ νόη-

μα τῶν στίχων δυσξύμβλητον· διόρθωσέ τις τι καὶ ἔλαβεν ὡς ἀμοιβὴν τὸν παλαιὸν σίδηρον καὶ πρὸς τούτῳ καὶ 6 1/2 ὀβολούς; Πενθημιωβέλιον· Τριημιστάτηρον δὲν εὑρηται ἐν τῷ θησαυρῷ τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου.

54 - 56. Τὸ ἐν ἀρχῇ ΩΝ βέβαιον· ὁ σταθμὸς εἶναι βεβαίως 5 + 1 στατηῆρες, ἂν καὶ τὸ σημεῖον τῶν 5 δὲν διακρίνεται καλῶς.

57 - 58. Ἀφοῦ οἱ δύο Τροϊζήνιοι Ἀριστοκρίτος καὶ γένης ἔλαβον, διὰ τινὰ οἰανδῆποτε, τὴν αὐτὴν ἀμφοτέροι ἢ διάφορον, ὑπηρεσίαν, ἴσον μισθὸν ἦτοι 108 δραχμάς καὶ 2 ὀβολούς, ὁ δὲ μισθὸς τοῦ μηνὸς (ἡ συμπλήρωσις εἶναι νομίζω ἀνεπίδεκτος ἀμφιβολίας) εἶναι 8 δραχμαὶ καὶ 2 ὀβολοί, ὁ στίχος 58^{ος} δύναται μετὰ πολλῆς πιθανότητος νὰ συμπληρωθῆ οὕτω:

νὸς γίνεταί τριῶν καὶ δέκα μηνῶν: ΗΠΗΗΗ: ..
..... οἰγένη Τροϊζηνί: μισθὸς ὁ ἴσος: ΗΠΗΗΗ: ἐτέρω ἐπιστάτῃ τῶμ μι-

Εἰς τὰ διὰ στιγμῶν σημειωθέντα γράμματα θὰ ὑπῆρχε τὸ ἔργον αὐτοῦ (ἴσως ἡ φράσις τὸ αὐτὸ ποι οὐν τι) καὶ τὸ ἐλλείπον τοῦ ὀνόματός του· ὁ στίχος οὕτω συμπληρούμενος θὰ εἶχεν (ὑπολογιζομένων πάντοτε τῶν στιγμῶν: ὡς ἐν γράμμα) 108 - 112 γράμματα.

60. Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῆς μισθοδοσίας ἐν τῷ λίθῳ φέρεται, ὡς ἐν τῷ πίνακι ἐσημειώθη, οἰοῦμαι εἰς δύο κεχωρισμένος. Ἐν τῇ πέμπτῃ ἑκατονταετηρίδι Π. X. ἐλάμβανε δραχμὴν μισθοῦ τῆς ἡμέρας ὁ Ἀρχιτέκτων (Rangab. Ant. Helleniques ἀριθ. 56 καὶ 57)· ἐν Δήλῳ κατὰ τὸν Γ^{ον} καὶ Β^{ον} αἰῶνα Π. X. 720 δραχμάς ἑτησίως· (Bull. d. C. Hell. 1882 σελ. 83) ἀλλ' ἄρα γε ὁ ὑπὸ τοῦ Δήμου κεχειροτονημένος Ἀρχιτέκτων; τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀμφίβολον (Fabricius ἐνθα ἀνωτ. σελ. 18) καὶ διὰ τοῦτο ἐδίστασα νὰ προτείνω τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου κεχειροτονημένῳ, ἥτις σὺν τῷ ὀνόματι καὶ τῷ δημοτικῷ καὶ τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας του ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀποτελέσῃ ἀριθμὸν 108 - 112 γραμμάτων. Τριῶν καὶ δέκα μηνῶν, ἐνῶ ἐν στίχῳ 7^ῳ Τρεῖς καὶ δέκα μῆσιν.

62. Ἄν ὁ λίθος ἐπέτρεπεν, εὐχαρίστως θὰ συνε-

πληροῦμεν Χάρισιν οἷς· δώδεκα δραχμὰς ἢ τιμὴ τοῦ Προβάτου καὶ δεκαεπτὰ ἢ τοῦ Κριοῦ εἶναι ὄχι μικρὸν ποσόν, ὅταν μάλιστα ὁ ἀρχιτέκτων (ἔστω οὗτος οἰοσδήποτε) λαμβάνῃ δύο μόνον δραχμὰς μισθὸν τῆς ἡμέρας· ἦσαν ταῦτα ἐξαιρετικά, ὡς εἰς θυσίαν προωρισμένα, ἢ ἀληθῶς τὰ ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα ἡμείβοντο καὶ τότε ὅπως καὶ νῦν γλισχρότατα; Εἰς ἱερά· ἴδε Rangab. Antiq. Hell. Τομ. Α'. σελ. 79.

63. Ἴξὸν πρὸς τίνα ἄρα γε σκοπόν;

Ἔσχαρις (Bull. d. C. Hell 1882 σελ. 118) ἐπὶ τὸν λίθον—ἐπὶ τὸν βωμόν;¹ Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ στίχου ἴσως ἐξ ἀπροσεξίας ἐχαράχθη Ἰ ἀντὶ Ρ.

64. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ ἀπαρίθμησις τῆς μεταφορᾶς τῶν σπονδύλων· ἀξίον σημειώσεως ὅτι κατωτέρω (στίχ. 7ῶ καὶ ἐφεξ.) μνημονεύεται καὶ ἡ ἡμερομηνία, παραλειπομένου τοῦ προσδιορισμοῦ ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις· ἂν καὶ ἐνταῦθα ὑπῆρχέ που ἐν τῇ ἀρχῇ ἀναγεγραμμένη ἡμερομηνία τις, ἀδηλον· περιέργα εἶναι καὶ τὰ σφόνδουλον, σφονδύλου, ἕτερον σφόνδουλον· ἐπειδὴ δὲ ἓνα μόνον σφόνδουλον διὰ τοσοῦτων ζευγῶν (καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Πεντέλης ἂν ἐγίνετο ἡ μεταφορά) νὰ κομίζωσιν δὲν εἶναι εὐνόητον, ἀνάγκη νὰ υποθέσωμεν ὅτι περιληπτικὴν εἶχεν ἡ λέξις ἔνοιαν καὶ ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ τεθειμένη· καὶ αὕτη δὲ ἡ ἔκφρασις ἠρξάμεθα κομίζειν εἶναι κάπως παράδοξος· εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στίχου εὐρίσκω τινὰς δυσκολίας καὶ παραιτοῦμαι.

65. Οὐδὲν βεβαίως κωλύει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ εἰπὼν τὸ ψήφισμα εἶναι Λυκοῦργος ὁ πάνυ, οὗ γνωστὴ ἡ λαμπρὰ διοίκησις τῶν οικονομικῶν τῆς πόλεως καὶ αἱ πολλαὶ καὶ ἐπιτυχεῖς φροντίδες πρὸς

ἀνακαίνισιν ἢ ἀποπεράτωσιν δημοσίων οἰκοδομημάτων ἐν Ἄστει καὶ ἐν Πειραιεῖ. Οὐδόλως δὲ ἀπίθανον αὐτοῦ ἔτι ζῶντος καὶ βοηθοῦντος μάλιστα εἰς τὸ ἔργον νὰ ἤρχισεν ἡ οἰκοδομὴ ἢ τοῦλάχιστον ἡ συνάθροισις τοῦ ἀναγκαίου πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ὑλικοῦ τῆς Προνάου Στοᾶς· διότι δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι περὶ μεγάλου καὶ δαπανηροῦ πρόκειται οἰκοδομήματος καὶ, ἂν τὰ περὶ τοῦ στίχου 81^{οῦ} κατωτέρω λεγόμενα δὲν ἦναι ὅλως ἀβάσιμα, περὶ αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ ἢ μέρους αὐτοῦ ἀναποσπάστου· τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ Πρόναος Στοά, ἧς τὰ λείψανα μαρτυροῦσι χρόνους οἰκοδομῆς τοὺς τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς. Τὰ παρὰ Βιτρουβίου λεγόμενα ὅτι ἐκτίσθη διὰ Φίλωνος τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐπὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως (318 καὶ ἐφεξῆς Η. Χ.) δὲν ἀναιροῦσι τὰ ἀνωτέρω, διότι καὶ ταύτης ἡ οἰκοδομὴ πολὺν θὰ ἀπῆτησε χρόνον καὶ ἴσως ἐπερατώθη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Φαληρέως. Ἴσως δὲ ἐκ πάντων τούτων συνδυαζομένων πρὸς ἄλληλα πιθανὴ καθίσταται ἡ γνώμη τῶν Dilettanti, ὅτι ὑπῆρχεν αὕτη (ἡ Στοά) ἐν τῷ ἀρχικῷ τοῦ Ἰκτινίου σχεδίῳ τοῦ ὄλου Ναοῦ¹.

Ἀπὸ τούτου τοῦ στίχου ἕως τοῦ 81^{οῦ} ὑπάρχει πρὸς τὰ δεξιὰ ἐπιπόλαιον τοῦ λίθου θραῦσμα 0,015 - 0,02 Γ. μ. ἐνῶ ἠδύναντο νὰ χωρήσωσιν ἀκόμη 1-2 γράμματα· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον τῷ ὄντι γεγραμμένα, ἀδηλον, διότι, ὡς ἐσημείωσα, πολλάκις πρὸς τὰ δεξιὰ μένει τόπος ἄγραφος. Ὡς δὲ παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης, ἐν τισὶ μὲν τῶν στίχων ἔχομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ζευγῶν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας των, ἀλλ' ὄχι δυστυχῶς καὶ τὸ δαπανηθὲν ποσὸν ἔλον, ἐν ἄλλοις δὲ (στίχ. 81^{οῦ}, 84^{οῦ}, 85^{οῦ}, 86^{οῦ}, 87^{οῦ}) ἔχομεν πάλιν τὸ ὅλικόν ποσόν, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζευγῶν, οὔτε τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας των ἀσφαλῆ καὶ βέβαιον· δύσκολον λοιπὸν νὰ εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῆς ἡμέρας ἐκάστου ζεύγους, ὅστις πρέπει νὰ ἦτο εἷς καὶ ὁ αὐτός, ὡς ὠρισμένος διὰ ψήφισματος τοῦ δήμου. Ἐν τῷ 68^{οῦ} στίχῳ ὑποτιθεμένου τοῦ ἡμερομισθίου 4 δρ. καὶ $\frac{1}{3}$ τοῦ ὀβολοῦ περιττεύει ἐν τῷ ὀλικῷ ποσῷ $\frac{1}{2}$ ὀβολ., λογιζομένου δὲ τοῦναντίον τοῦ μισθοῦ τῆς ἡμέρας εἰς $\frac{1}{4}$ δρ. καὶ $\frac{1}{2}$ ὀβολ. πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐκ τοῦ ὀλικῷ πο-

¹ Παραβ. Δημοσθ. κατὰ Κόνωνος § 26^{ον} ἔκδοσ. Α. Westermann ἔνθα σημειοῦται ὅτι ὁ Dindorf ἀπεκατέστησε τὴν ὀρθὴν τῶν χειρογράφων γραφὴν λίθον (= βωμόν ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσιν) ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Ἄρποκράτ. σελ 120, 27. Δ « ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες· εἰκόασι δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τινὶ λίθῳ τοὺς ἄρκους ποιῆσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Φιλόχορος ἐν τῷ γ'. ὑποσημαίνουσι ». Βλέπε πρὸς τούτους Πολυδεῦκ. Ὀνομαστ. Η, 86 καὶ Πλούταρχ. ἐν βίῳ Σόλωνος 25.

¹ Ἴδε Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1882.

σοῦ ἐξέλιπον ΗΗC¹. Ὁμολογῶ ὅτι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου δὲν εὐδοκῶνται οἱ λογαριασμοί, ὅσους ἐγὼ ἔκαμα, ἐν ἅπασιν τοῖς στίχοις· ἀλλ' ὑποθέτων αὐτὸν πάντοτε οὐχὶ πολὺ τῆς ἀληθείας ἀπέχοντα συνεπλήρωσα, δοκιμῆς χάριν, τοὺς ἀκολουθοῦσας στίχους ὡς ἐξῆς·

65. Τούτων ἐκάστωι
 . . . μισθὸς τῆς ἡμέρας: ΗΗC: κατὰ ψήφισμα δῆμου, ὁ Λυκοῦργος εἶπεν, γίνεσθαι τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗ. Τίς ἔννοια ὑποκρύπτεται εἰς τὰ διὰ στιγμῶν σημειωθέντα γράμματα διστάζω νὰ εἶπω.

66. ϜΔΔΠΗΗΗΗΗC: Σφόνδυλον ἠρξάμεθα κομίζεσθαι παρὰ ἦγεν ζεύγη: ΔΔΔΠ: ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗΗΗ.

67. ΗC: Σφόνδυλον ἠρξάμεθα κομίζεσθαι παρὰ ἦγεν ζεύγη: ΔΔΔΠ: ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗΗΗ.

68. ΗC: Σφόνδυλον ἠρξάμεθα κομίζεσθαι παρὰ ἦγεν ζεύγη: ΔΔΔΠ: ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗϜΔΔΔΔ.

69. Η: Σφόνδυλον ἠρξάμεθα κομίζεσθαι παρὰ ἦγεν ζεύγη: ΔΔΔ: ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗϜΔΠΗΗΗ.

Εἰς τοὺς δύο τούτους στίχους τὸ μετὰ τὸ τελευταῖον Η σημεῖον, ὅπερ προσεπάθησα νὰ μεταγράψω ἐν τῷ πίνακι ὡς ὁμοίωτατον τῷ ἐν τῷ λίθῳ, οὐδὲν ἄλλο ἢ Ϝ=50 δύναται νὰ ᾔῃαι.

70. Σφόνδυλον ἠρξάμεθα κομίζεσθαι παρὰ ἦγεν ζεύγη τῇ μὲν πρώτῃ: ΔΔΠΠ: τῇ δ' ὑστέρῃ προσαπεπέμφθη τρία ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέ-

71. ἔραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗϜΔΠΗΗΗ Σφόνδυλον ἠρξάμεθα κομίζεσθαι παρ' Εὐκτῆμομος ἦγεν ζεύγη τῇ μὲν πρώτῃ: ΔΔΠΠ: τῇ δ' ὑστέρῃ.

Εὐκτῆμομος κατωτέρω Εὐκτῆμονος, καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ μὲν ἕτερομ σφόνδυλον, ἐν ἄλλοις δὲ στίχοις ἕτερον σφόνδυλον, ἐκ ταλαντεύσεως τῆς προφορᾶς μᾶλλον ἢ ἐξ ἀβλεψίας τοῦ χαρακτοῦ.

72. προσαπεπέμφθη δύο ἐκομίσθη ἐν τρισὶν ἡμέραις μισθὸς τοῖς ζεύγεσιν: ΗΗΗΠC: Σφονδύλους ἠρξάμεθα κομίζεσθαι διττῶν σκευῶν δε

¹ Ὡς δῆλον τὸ ἐν 66^α στίχῳ ὀλίγον ποσὸν ἢ μᾶς περιεσώθη ὀλόκληρον ἢ ἐξέλιπον αὐτοῦ, ὡς γεγραμμένα εἰς τὸν ἐπόμενον στίχον, τὸ πολὺ πολὺ ΗΗΗΗΗ.

Τί ὑπὸ τὰ διὰ στιγμῶν ἐνταῦθα σημειωθέντα γράμματα ὑποκρύπτεται δὲν κατώρθωσα νὰ μαντεύσω· ἀμφιβάλλω δὲ καὶ περὶ τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἀναγνώσεως τῶν τριῶν γραμμάτων τῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἐπίσης διὰ στιγμῶν σημειωθέντων· ἐν τῷ πίνακι μετέγραψα τὰ ἔχνη αὐτῶν ὡς τὰ διέκρινα. Τί δὲ τὸ διττῶν σκευῶν σημαίνει ἀγνοῶ.

Εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω στίχους ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμάτων δὲν ὑπερβαίνει τὸν 112. Ἐντεῦθεν καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ 81^{ου} στίχου ἡ συμπλήρωσις δὲν εἶναι εὐκόλος· εἶτα πάλιν δύναται τινες τῶν στίχων νὰ συμπληρωθῶσιν, ἀλλὰ ν' ἀναγράψωμεν τὴν συμπλήρωσιν ἐνταῦθα δὲν τὸ κρίνομεν ἀναγκαῖον.

78. ἀπὸ μέσου· ὁ νοῦς ἀδελγός ἐμοί.

79. ἠρξάμεθα· οὕτως ἐγὼ ἀνέγνωσα.

81. Πάλιν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Ἐλευσινίου. Πλὴν τοῦ ὑπὸ τῇ Ἀκροπόλει, Ἐλευσίνιον ἄλλο γνωστὸν δὲν ὑπάρχει· ἐνταῦθα λοιπὸν αὐτὸς ὁ Ναὸς τῷ ὀνόματι τούτῳ φαίνεται καλούμενος (ἴδε καὶ Bull. de C. Hell. 1880, σελ. 227 καὶ 237) καὶ ὁ νοῦς τοῦ χωρίου τίς ἄλλος δύναται νὰ ᾔῃαι ἢ ὅτι σπονδύλους τινὰς ἐπέστρεψαν ὀπίσω (=πάλιν) διὰ τινὰ οἰονδήποτε λόγον; Ἐὰν δὲ ταῦτα οὕτως ἔχωσιν, ἱκανὸν ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ λίθου τεκμήριον, ὅτι περὶ αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ ἡ μέρους αὐτοῦ ἀναποσπάστου ἐπρόκειτο. Ἄν τὰ τῆς δαπάνης (ἣτις διὰ λόγους ἴσως οὐχὶ ὅλως δυσνοήτους ὀλίγον τι μεγαλειτέρα ἐν τῷ λίθῳ ἀναγράφεται) πρὸς ἐπιστροφὴν θὰ ἀφήρουν κατόπιν ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος (περὶ ἧς οὐδεὶς γίνεται λόγος) ἢ ἄλλως πως, κατ' ἄλλας δηλ. συμφωνίας θὰ συνεβιβάζετο τὸ πρᾶγμα, ἀδελγόν.

Περὶ τῶν λοιπῶν στίχων οὐδὲν ἔχω σχεδὸν νὰ παρατηρήσω εἰμὴ ὅτι ἐν τῷ 94^ῳ ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ἄλλος ἢ ὁ σημειωθείς ἐν τῇ μεταγραφῇ, ἐν δὲ τῷ 95^ῳ τὸ μεταξὺ τοῦ τρι καὶ Β χάσμα, ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ ἀκόμη δύο μόνον γράμματα, ὥστε διὰ τὴν λέξιν τριημιωβόλιον ὁ χῶρος θὰ ᾔῃτο στενός· ἴσως ᾔῃτο ἀπλῶς τριωβόλιον γεγραμμένον καὶ ὁ χαρακτὴς ἀντιπαρῆλθε καὶ ἐκεῖ ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ σχάσμα τι τοῦ λίθου προ-υπάρχον ἐν αὐτῷ πρὸ τῆς ἐγχαράξεως.

Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα· Ἄλλὰ τίς εἶναι ἡ Ἄρχὴ ἢ ἡ δίδουσα λόγον τῆς διαχειρίσεώς της;

Τοῦ λίθου σιγῶντος ῥητὴ ἀπόκρισις εἰς τὴν ἐρώτησίν μου ἴσως δὲν εἶναι δυνατὴ. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἡμέτερος λίθος ἀναγράφει κυρίως δαπάνας γενομένας¹ πρὸς οἰκοδομὴν ἢ συναγωγὴν ὑλικοῦ πρὸς οἰκοδομὴν οὐχὶ σμικροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα οὐχὶ μόνον διὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων τοῦ Ναοῦ δυναμένου νὰ κτισθῇ, ἀλλὰ χρῆζοντος καὶ τῆς τοῦ ὄλου Κράτους συνδρομῆς. Τῆς ἀνεγέρσεως δὲ δημοσίων οἰκοδομημάτων ἐπεμελοῦντο συνήθως ἐν Ἀθήναις, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον ἐκλεγόμενοι Ἐπιστάται· ἀλλ' ὅτι καὶ εἰς τοὺς Ἐπιστάτας καὶ Ταμίαις ἢ τοὺς ἱεροποιούς αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ (εἶχε δὲ καὶ ὁ ἐν Ἐλευσίνι ὡς καὶ πᾶς ἄλλος Ναός τοιούτους) ἠδύνατο ν' ἀνατεθῇ τὸ ἔργον, δὲν εἶναι ἀπίθανον, ἐὰν μὴ καὶ εἰς ἰδίαν ἐπὶ τούτῳ ἀρχὴν τοὺς Ναοποιούς, οἵτινες ἐν τισὶ τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν, ὡς γνωστόν, μνημονεύονται ὑπάρχοντες.

2 (4)

Η Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ο Ν Ἀ Φ Ε Σ Τ Ι Ἀ Σ Μ Υ Σ Τ Η Ν
Κ Ἀ Σ Ι Ἀ Ν Ο Ν Ι Ε Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Κ Α
Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Σ Ἀ Ν Τ Α Ο Ι Κ Ο Θ Ε Ἰ
Ε Ι Σ Β Ρ Ε Τ Α Ν Ν Ι Ἀ Ν Ἀ Γ Ω Ν Ο
Θ Ε Τ Η Σ Ἀ Ν Τ Ἀ Ἀ Δ Α Ρ Ι Ἀ Ν Ε Ι Ω Ν
Σ Τ Ρ Ἀ Τ Η Γ Η Σ Ἀ Ν Τ Ἀ Ἀ Ρ Ξ Ἀ Ν . .

Ἡ πόλις τὸν ἀφ' ἐστίας μύστην Κασσιανὸν ἱεροκήρυκα πρεσβεύσαντα οἰκοθεν εἰς Βρεταννίαν, ἀγωνοθετήσαντα Ἀδριανείων, στρατηγήσαντα, ἄρξαντα.

Ἐπὶ βάρου κυλινδρικοῦ (διάμ. ἄνω 0,85) ἐκ πεντελικοῦ μαρμάρου ἀποτεθραυσμένου τὰ κάτω (σωζόμενον ὕψος 0,65) καὶ ἄνω φέροντος γομφώσεως ὀπᾶς. Λεῖον εἶναι καθ' ὃ μέρος ἡ ἐπιγραφή. Εὐρέθη τὴν 8^{ην} Ἰουνίου. Γραμμάτων μέγεθος 0,03

¹ Μικραὶ τινες δαπάναι, οἷαι ἢ πρὸς μύστην τῶν δημοσίων, ἢ πρὸς ἀγορὰν σανδαλίων ἢ ἄλλων αὐτοῖς χρῆσίων πραγμάτων καὶ εἴ τις ἄλλη τοιαύτη, ἄσχετος ὅπως κατὰ τὸ φαινόμενον πρὸς τὰς πρὸς οἰκοδομὴν δαπάνας, δύνανται κἀλλιστα νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον. κ ο ν δ ὕ λ ι ο ν.

στίχων ἀπόστασις 0,03. (Παραβολ. C. I. A. 828 - 831, 908 - 916, 1194-1024, καὶ Lenormant Rech. Arch. à Éleusis σελ. 210)

3 (8)

Ν Ι Κ Α Γ Ο Ρ Α Σ
Ο Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Ω Ν Κ Η Ρ Υ Ξ Κ Α Ι Ε Π Ι Τ Η Σ Κ Λ Θ Ε Δ Ρ Α Σ
Σ Ο Φ Ι Σ Τ Η Σ
Π Λ Ο Υ Τ Ἀ Ρ Χ Ο Υ Κ Α Ι Σ Ε Κ Σ Τ Ο Υ Τ Ω Ν Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ω Ν
Ε Κ Γ Ο Ν Ο Σ

Νικαγόρας ὁ τῶν ἱερῶν Κῆρυξ καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας σοφιστῆς Πλουτάρχου καὶ Σέκστου τῶν φιλοσόφων ἐκγονος.

Ἐπὶ βάρου κυλινδρικοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον σωζόμενου (ὕψ. 1,15 διαμ. 1,30)· λεῖον εἶναι κατὰ τὰ $\frac{2}{3}$ περίπου· φέρει δὲ ὡσαύτως, ὡς καὶ τὸ ἄνωτέρω, ἄνω ὀπᾶς γομφώσεως. Τὰ γράμματα 0,035 × 0,040. Ἀπόστασις τῶν στίχων 0,035. Ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον ἔχουσι ἀμφότερα ἀπλοῦν. Περὶ τοῦ Νικαγόρα καὶ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ ἴδε Lenormant σελ. 165 Rech. Arch. à Éleusis. Ἐξεχώσθη τὴν 16^{ην} Ἰουνίου.

4 (9)

Ἀ Γ Ἀ Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι

Ἀ Γ Ρ Ι Ο Ν Σ Α Τ Ο Υ Ρ Ν Ι Ν Ο Ν
Τ Ο Ν Κ Ρ Ἀ Τ Ι Σ Τ Ο Ν Η Ε Ξ Ἀ Ρ Ε Ι Ο Υ
Π Ἀ Γ Ο Υ Β Ο Υ Ἀ Η Τ Η Σ Ε Ν
Ε Λ Ε Υ Σ Ε Ι Ν Ι Σ Τ Ἀ Σ Ε Ω Σ . .
Κ Ἀ Τ Ἀ Ξ Ι Ω Σ Ἀ Σ Ἀ Σ Ἀ Ρ Ε Τ Η Σ
Ε Ι Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Λ Ο Γ Ω Ν Κ Α Ι Τ Η Σ
Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν Θ Ε Ω Ε Υ Σ Ε
Β Ε Ι Ἀ Σ

Ἀγαθὴ τύχη. Ἄγριον Σατουρνίνον τὸν Κράτιστον ἢ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ τῆς ἐν Ἐλευσίνι στάσεως καταξιώσασα ἀρετῆς εἵνεκα καὶ λόγων καὶ τῆς περὶ τῶ Θεῶ εὐσεβείας.

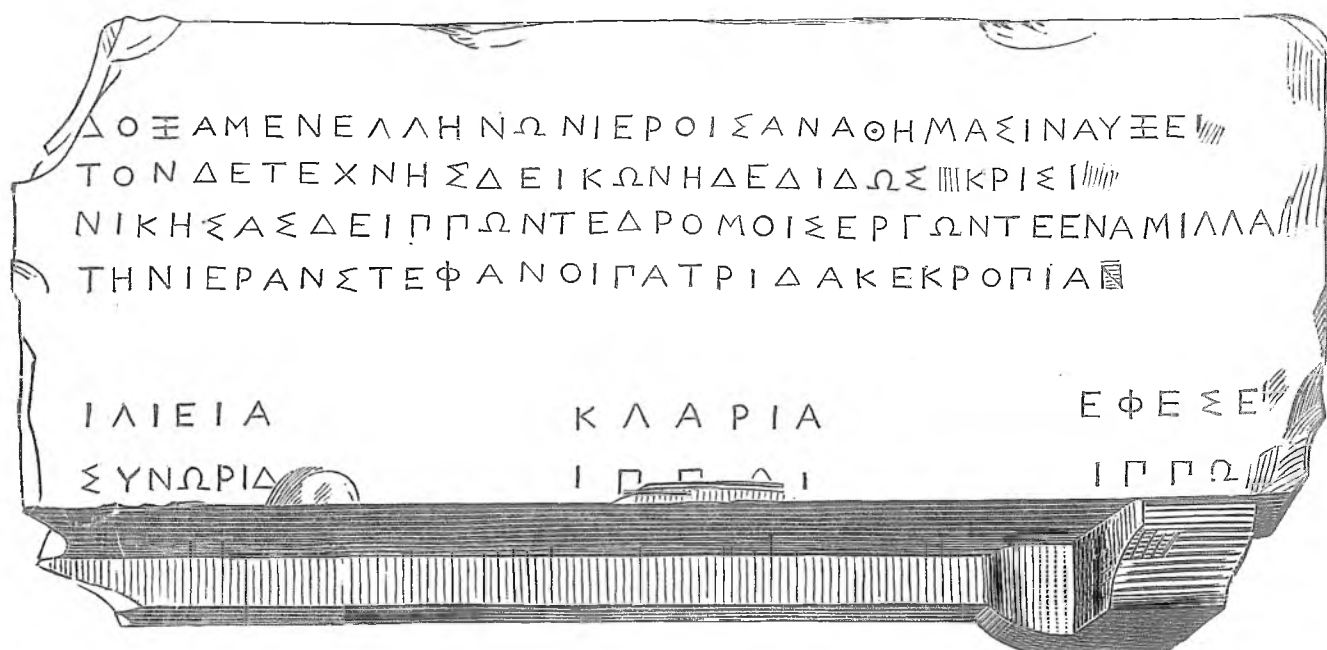
Ἐπὶ βάθρου λίθου πεντελικοῦ σχεδόνσώου ἀλλ' εἰς δύο τεθραυσμένου (ὕψ. 1,65 πλ. 0,73 πάχ. 0,63) ὁ χαρακτὴς ὑπέπεσεν εἰς ἀμαρτήματα· εἰς τὸν πέμπτον στίχον εἰς τὸ τέλος εἶχε γράψει καὶ πάλιν τὴν συλλαβὴν ΩΣ πιθανῶς καὶ ταύτης μᾶς περισώθη ἔχνος τοῦ Σ παθόντος ἐκεῖ τοῦ λίθου βλάβην· εἰς τὸν ἕκτον ἔγραψεν ἐν Σ περιπλέον, εἰς τὸν 8^{ον} ἔγραψε πρῶτον ΤΟΝ, διόρθωσεν ὕστερον τὸ Ο εἰς Ω καὶ προσεπάθησε νὰ ἐξαλείψῃ τὸ Ν, ἀλλ' ἐντελῶς δὲν τὸ κατώρθωσεν· εἶχεν ἀρχίσει δὲ κάτι νὰ γράψῃ καὶ μεταξὺ τοῦ ΘΕ καὶ Ω καὶ τὸ ἔσβυσε κατόπιν· Σημεῖα ταῦ-

τα τῆς ἀμαθείας τῶν χρόνων καθ' οὗς τὸ βάθρον ἐγένετο (ἴδε C. I. A. III. ἀριθ. 627) Γραμμάτων μεγέθος 0,025 × 0,025· στίχων ἀπόστασις, 0,02 καὶ τοῦ πρώτου ἀπὸ τῶν ἄλλων 0,07. Τὸ βάθρον ἔχει πλούσιον ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον, φαίνεται δὲ ὅτι ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις μετεχειρίσθησαν αὐτὸ οἱ Βυζαντινοὶ πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν, διότι οὕτως δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν ὅπαί τινες εἰς τὰς πλαγίας αὐτοῦ πλευρὰς τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ἐνεπιγράφου.

(Ἀκολουθεῖ)

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΜΜΕΤΡΟΝ ΑΤΤΙΚΟΝ.

Ὁ ἐνεπίγραφος λίθος ὁ ἀπεικονισμένος ἐνταῦθα εἰς ἐν τρίτον τοῦ φυσικοῦ μεγέθους εἶναι Πεντελήσιος. Εὔρεθεις ἐν Ἀθήναις ἐν τινι ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ ἠγοράσθη παρὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς

Ἑταιρίας καὶ ἀπόκειται νῦν ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ. Ἡ θέσις καὶ διεύθυνσις τῶν γραμμάτων, ἀνάρμοστος οὔσα πρὸς τὸ νῦν αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικὸν παραστάδος σχῆμα, ποιεῖ πρόδηλον, ὅτι περιεκόπη

